ଦୁଇ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ କୃଷ୍ଣ । କଳିର ରାକ୍ଷସ ହେଉଛି ଏକ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ 'ମୁଁ' । ଏହାକୁ ହତ କରିବାକୁ ହେଲେ 'ଓଁ' ନାମକ ଦେବତାଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେହି ଓଁକାରରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥସ୍ଥିତ ।

'ମୁଁ' ରାକ୍ଷସ କବଳରେ କଳି କବଳିତ । ସର୍ବତ୍ର ମୁଁ ମୁଁ କାରର ଜୟକାର । ମୁଁ ବଡ ପରମାଣୁ ଦେଶ, ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ କେହି ରାଷ୍ଟ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ଆହ୍ୱାନ କଲେ, ତାହା ଧ୍ୱଂସ ବିଧ୍ୱସ୍ତ ଓ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଯିବ । ମୋ'ଠାରୁ ବଳି ବଡ ରାଜନେତା କେହି ନାହିଁ । ମୁଁ ଲକ୍ଷ ଜନତାର ପ୍ରତିନିଧି । ମୋ' ଇଙ୍ଗିତରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ଶାସନ, ପ୍ରଶାସନ ମୋ' ଇଙ୍ଗିତରେ ଚାଲୁଛି । ଏହିପରି କେତେ ଓଁକାର ଭାବ । ମୋ'ଠାରୁ ବଡ ସମ୍ପାଦକ କେହି ନାହିଁ । ମୋ'ଠାରୁ ବଡ ସ୍ତମ୍ଭକାର କେହି ନାହିଁ । ମୋ'ଠାରୁ ଏହି ମୁଁ ମୁଁର ସ୍ୱର ସମଷ୍ଟି କଳିକୁ କରାହତ କରିବ । ବଡ କବି କେହି ନାହିଁ କି ବଡ ପ୍ରବଚକ କେହି ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ମୁଁ ମୁଁ କାରର ଜୟଯାତ୍ରା । ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଏହା ସହିଲେ ତ ! ଯଦିଓ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଆଉ ୪୪୨ବର୍ଷ ପରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ କଳ୍କୀ ରୂପରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ତେଣୁ ମୁଁ କାରର ବିଲୋପ ହେଉ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଇଂରାଜୀ କବିଙ୍କ ଭାଷାରେ– କେବେ ପୁରୁଷାକାର ଦେଖାଇ କୁହ ନାହିଁ, ମୁଁ ଅମୁକ ଅଟେ । ମୁଁ ଅମୁକ ହେବି । ମୁଁ ଅମୁକ ଥିଲି । ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲି ଯାଉଛ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ପାନ୍ଥଶାଳାର ପଥିକ ବୋଲି । ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ପାନ୍ଥଶାଳାରେ ତୁମକୁ କଟାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ତୁମ୍ଭର ନିଜ ଘର ନୁହେଁ । ସେଠି ଖାଦ୍ୟ ଓ ବିଛଣା ଭଲ ହେଲା କହ ନାହିଁ, ସେ କଥା ଭାବିବା ନିର୍ବୋଧ । ରାତି ପାହିଲେ ତୁମେ ତୁମର ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳକୁ ଯିବ । ଏ ଦୁନିଆ ଏକ ପାନ୍ଥଶାଳା ଏବଂ ସେଠି କେହି ୫୦, କେହି ୬୦ ବର୍ଷ ଓ କେହି କେହି ୧୦୦ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚୁଛି । ଅଧିକ ବଞ୍ଚିବାର ଶକ୍ତି ତା' ପାଖରେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତା ନୁହେଁ । ସବୁରି ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତା ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ।

ଡି– ୩୫, ଷ୍ଟାର ସିଟି, ପଟିଆ,
ପୋ: କିଟ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର–୭୫୧୦୨୪

ତୁମେ ହିଁ ଛନ୍ଦ ମୋର

ବିମଳା ସିଂହ

ତୁମେ ମୋର ପ୍ରୀତି ତୁମେ ମୋର ଗୀତ
ତୁମେ ହିଁ ଛନ୍ଦ ମୋର
ତୁମେ ହିଁ ରାଗ ପ୍ରୀତି ଅନୁରାଗ
ହୃଦୟର ଝଙ୍କାର ।।

ତୁମେ ହିଁ ସକାଳ ତୁମେ ହିଁ ତ ସଞ୍ଜ
ଜୀବନର ଚଲାପଥେ,
ତୁମେ ହିଁ ବରଷା ତୁମେ ହିଁ ତ ଶୀତ
ଅନୁଭବ ସାଥେ ସାଥେ
ସବୁ ବସନ୍ତର ତୁମେ ହିଁ ପରଶ
ଆହେ ସତ୍ୟ ଶିବ ସୁନ୍ଦର ।।

ଅନ୍ତର ତଳର ଗୋପନ କଥାର
ତୁମେ ପରା କଳାକାର
ମନ ଯମୁନାର ଦୁଇକୂଳ ସାଥୀ
ନୀରବର ସୁଅଧାର
ଅମା ଅନ୍ଧାରରେ ଆଲୋକ ହୋଇତ
ଥାଅ ବାକି ଜୀବନର ।।

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ,
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଖଣ୍ଡଗିରି,
ଭୁବନେଶ୍ୱର